

Становище на съдията Людмил Нейков

Едно от задължителните процесуални изисквания за допускане на искането за тълкуване по чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията е чрез решаването на правния проблем да се постига определена конституционно значима цел. Това задължително изискване, наред с условието в искането да има формулирана неяснота на конституционната норма, на която се иска тълкуване, обосновава правния интерес като универсална положителна процесуална предпоставка, важаща и по отношение на искането за тълкуване.

Считам, че в случая задължителното процесуално изискване за тълкуване по чл. 149, ал. 1, т. 1, а именно чрез него да се постига определена конституционно значима цел, не е налице, поради което липсва и правният интерес като процесуална предпоставка за допустимостта на искането. Безспорно е, че правният проблем, предизвикал искането за тълкуване, не може да се повтори във времето. Това на практика означава, че по пътя на тълкуването се иска решаването на единствен и неповторим кадрови проблем. Тази единствено възможна цел на тълкуването от гледна точка на желанния краен резултат не може да бъде определена като конституционно значима и не може да обоснове наличие на правен интерес от тълкуването, а неговата липса прави искането недопустимо.